

РЕШЕНИЕ

№ 2020

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **902** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1163/01.12.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав по НАХД № 8396/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-369/17.05.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл.221, ал.2, т.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на А. А. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.116в, ал.5 ЗППЦК.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и вместо това за отмяната на НП. Твърди се, че са налице основания за прилагане на чл.28 ЗАНН, касаторката не целяла да наруши ЗППЦК или друг закон. Размерът на наложената санкция бил несправедлив, тъй като от нарушението не били настъпили вреди за акционерите и за самото дружество. В съдебно заседание, редовно и своевременно призована, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, чрез юрк.Г. в съдебно заседание, обосновава

възражение за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Въз основа на събраните по делото доказателства от въззивната инстанция е установено от фактическа страна, че на 15.10.2020г. е било проведено редовно годишно Общо събрание на акционерите на [фирма]. На събранието било взето решение за частична промяна на персоналният състав на съвета на директорите като на мястото на освободен член била избрана А. А.. По решение на общото събрание ѝ било определено възнаграждение в размер на една минимална работна заплата, респ. гаранция за управление в размер на три минимални работни заплати за страната – 1830 лева към датата на избора. В изпълнение на задължението по чл.116в, ал.2 ЗППЦК на 28.10.2020г. в [фирма] била открита банкова сметка, по която в полза на публичното дружество била блокирана сумата в размер на 1830 лева. До 04.11.2020г. в изпълнение на разпоредбата на чл.116в, ал.5 ЗППЦК А. следвало да представи в КФН документа, издаден от банката в уверение на това, че сумата, представляваща гаранция за управление е блокирана. Изискуемият документ не бил представен в законоустановения срок, поради което до А. било изпратено нарочно искане на 10.11.2020г. Удостоверението било представено на 12.11.2020г.

Горното било възприето като нарушение на чл.116в, ал.5 ЗППЦК, за което срещу А. бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно издадено – при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон. Мотивирал е и съображения за неприложимост към процесния случай на чл.28 ЗАНН.

Решението е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл.116в, ал.1 ЗППЦК публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на членовете на управителните и контролните му органи, като изискванията към политиката за възнагражденията, приемането, прилагането, оповестяването и изпълнението ѝ се определят с наредба. Политиката за възнагражденията се приема от първото редовно годишно общо събрание след придобиване на качеството публично дружество. Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, се определят от общото събрание. Според ал.2 на с.р. лицата по ал.1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им, съответно от вписването на дружеството в регистъра по чл.30, ал.1, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор, да внесат гаранция за управлението си. Гаранцията се внася в левове. Размерът на гаранцията се определя от общото събрание на акционерите и не може да бъде по-малък от 3-месечното брутно възнаграждение на лицата по ал.1. Когато общото събрание е определило размер на възнаграждение по ал.1, но не е определило размер на гаранцията за управлението, размерът ѝ се приема за равен на тримесечното брутно възнаграждение на лицата по ал.1 /ал.3/. Гаранцията се блокира в полза на

дружеството в банка на територията на страната. Лихвите от блокираните в банка гаранции са свободни и могат да се теглят при поискване от вносителя на гаранцията /ал.4/. Според ал.5 в 7-дневен срок от внасянето на гаранцията за управлението си лицата по ал.1 са длъжни да представят в комисията документ, издаден от банката по ал.4, удостоверяващ, че блокирането на гаранциите е извършено съгласно ал.2 - 4. Банката по ал.4 издава документа при поискване от вносителя на гаранцията.

Безспорно е установено по делото, че касаторката е избрана за член на Съвета на директорите на публичното дружество [фирма]. В това ѝ качество за нея е възникнало задължението за внасяне на гаранция за управление, определена от Общото събрание на дружеството на трикратния размер на определеното ѝ месечно възнаграждение – 1830 лева. А. е изпълнила задължението по чл.116в, ал.2 вр. ал.4 ЗППЦК да внесе определената гаранция и да предприеме действия по блокирането на сумата в [фирма] на 28.10.2020г. Считано от тази дата е започнал да тече срока за изпълнение на задължението по ал.5 на чл.116в ЗППЦК – да представи в КФН документа, удостоверяващ внасянето на гаранцията за управление. Неизпълнението на това задължение безспорно представлява нарушение, за което чл.221, ал.1, т.2 ЗППЦК изрично предвижда налагането на глоба в размер от 1000 до 2000 лева.

Според настоящия състав, макар по делото да е доказано извършването на нарушението от обективна и субективна страна, са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН, обратно на възприетото от решаващия съд. При определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл.11 ЗАНН и чл.93, т.9 НК. Съгласно правната норма на чл.11 ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, субсидиарно да се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. В ЗАНН законодателят не е дал легална дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което следва приложимите критерии при определяне на дадено административно нарушение като "маловажен случай" да се изведат от чл.93, т.9 НК. Легалното определение на "маловажен случай" по чл.93, т.9 НК е този случай, при който извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на деяния от съответния вид.

В случая нарушението е на формално /просто/ извършване като настъпилите от него вредни последици съответно не са елемент от обективната страна на деянието. Предвид това отсъствието или незначителността на такива не следва да бъде преценявана като предпоставка за прилагането на чл.28 ЗАНН. Въпреки това съдът намира за нужно да посочи, че от процесното деяние не са и не са могли да настъпят вредни последици. Нарушението на следващо място се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните от този вид – документът, удостоверяващ внасянето на гаранцията и блокирането на сумата от банката е представен на КФН със закъснение от 8 дни – действието е било дължимо да се извърши до 04.11.2020г., а удостоверението е представено на 12.10.2020г.

По изложените съображения следва обжалваното решение да бъде отменено и вместо това да бъде постановено друго, с което да бъде отменено НП като незаконосъобразно издадено.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1163/01.12.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав по НАХД № 8396/2021г. и вместо това постановява/
ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № Р-10-369/17.05.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл.221, ал.2, т.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на А. А. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.116в, ал.5 ЗППЦК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.